

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

San Antoniño pequeno
queda no monte coghando
a San Antoniño ghrande
quédallo arrecabando.

Antonio divino Santo,
quén me dera ter Antonio
en cada copla que canto.

María Ramo de palma,
lévoche no corasón
atravesado na i-alma.

Antoniño, meu Antonio,
meu rosario de cadeia
cando vexo meu Antonio
vex á miña casa cheia.

Costureira non á quero,
teselana non ma dan,
a filla do labrador
teño a coma na man-he.

Amores da costureira
no no´s queiras, meu irmán,
que tén as pernas tulleitas
d´andar arrastro do chan.

Costureiriña bonita,
a túa agulla picoume,
como eres bonitiña
a picada consoloume.

Costureira na costura,
teselana no tear-e,
cardadora cardo vello
xastre tixola i-ó lar-e.

Non te cases cun forreiro
que che queima cas muxicas,
cásate cun carpinteiro
que fai as uchas bonitas.

A muller do sapateiro
por ben bonita que seia
siempre tén os dentes negros
de tirar pola correia.

Sapateiro, corrieiro,
com ´as tripas dun carneiro
mal cosidas, mal asadas
córrelle polas ghaladas.

Pra boas mosas a Cruña,
Pontevedra para canteiros,
Lugho pra boas nabiñas
e i-Ouréns pra sarralleiros.

Fun ó muíño esta noite,
non moín nin moiñei,
pedín a sinta do pelo
ese foi o qu ´eu ghanei.

Fun ó muíño con Paula,
fun ó muíño con ela,
fun ó muíño con Paula,
fun en pas e vin en guerra.

O muíño moi e moi,
non bota a fariña fóra,
o ladrón do moiñeiro
sab ´un cantar que namora.

Dios cho paghe, churrusqueira,
téñocho d ´agradeser-e,
cando vou ó teu muíño
siempre me deixas moer-e.

O señor cura d ´Olveira
cando vai na presesión
leva ´a cariña de rosa
e os guiños de perdigón.

O señor cura d ´Olveira
vestidiño de marelo,
na vila de Santiagho
no hai mellor caballero.

O señor cura d´Olveira
vestidiño de vermello
na vila de Santiagho
non entra millor espello.

O cura a mala criada
treminaron de coser-e,
tiña na leña no monte
a fariña por moer-e.

O cura vendíu a burra
por lle non da-la sebada,
aghora vai ós muíños
a cabalo da criada.

O señor cura non baila
porque tiene la corona,
baila, señor cura, baila
que Dios todo lo perdona.

Tienes camisa planchada,
por riba cuello de seda,
por baixo de la pachera
piollos de cuarta y media.

Desd´a porta do forreiro
astra ia do maragato
tod´é piollos miúdos
e pulghás coma sapatos.

/:Por Vilariño arriba:/
suspirei, botei un ai,
Vilariño, viv, viva.

Eu pasei polo Vilariño
por Vilariño cantando
as nenas de Vilariño
quedan no río lavando.

Miña nai tén tres ovellas
todas tres mas ha de dar-e,
unha sega e outra cosa
e outra sa non pod´andar-e.

Miña nai por me casar-e
afresiume canto tiña
aghora de casadiña
paghoume cunha ghaliña.